

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: OVR-157/2026-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Juri Pezelju, kao sucu pojedincu, a po prijedlogu više sudske savjetnice Ivane Protulipac, u pravnoj stvari ovrhovoditelja Grad Zagreb, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, OIB: 61817894937, protiv ovršenika Bernarde Deguy, Zagreb, Nova ves 77, OIB: 80726288486, odlučujući o prijedlogu ovršenika za odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava, bez održavanja ročišta, dana 23. veljače 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovan prijedlog ovršenika od dana 19. siječnja 2026. za odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava u postupku izravne naplate koji se vodi pred Financijskom agencijom temeljem presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-8730/2007 od dana 21. studenog 2011.

Obrazloženje

1. Ovršenik je dana 19. siječnja 2026. podnio ovom sudu prijedlog za odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava u postupku izravne naplate koji se vodi pred Financijskom agencijom temeljem presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-8730/2007 od dana 21. studenog 2011.
2. U svom prijedlogu ovršenik u bitnome navodi da je ovrhovoditelj podnio Financijskoj agenciji zahtjev za izravnu naplatu temeljem presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-8730/2007 od dana 21. studenog 2011. Navodi da je podnio tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom obzirom se, kako navodi, ovrha temelji na ništetnom ugovoru te daljnja provedba ovrhe može ovršeniku prouzročiti teško nadoknadivu štetu. Stoga predlaže sudu odgoditi predmetnu ovrhu do okončanja parničnog postupka.
3. O prijedlogu ovršenika ovrhovoditelj se očitovao podneskom od dana 09. veljače 2026. na način da osporava navode ovršenika u cijelosti. Ovrhovoditelj u bitnome navodi da se predmetni postupak izravne naplate provodi temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-8730/2007 od dana 21. studenog 2011., a ne temeljem

Ugovora o zakupu poslovnog prostora na čiju se ništetnost ovršenik poziva. Navedenom presudom utvrđeno je da je ovršenik dužan ovrhovoditelju podmiriti tražbinu za zakup poslovnog prostora temeljem Ugovora o zakupu poslovnog prostora, dok u tom postupku u kojem je donesena navedena presuda ovršenik nije isticao da bi Ugovor o zakupu poslovnog prostora bio ništetan. Zakonitost pravomoćne i ovršne presude kao osnove za plaćanje ne može biti predmet raspravljanja u ovom postupku. Stoga predlaže sudu odbiti kao neosnovan prijedlog ovršenika za odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava.

4. Prijedlog ovršenika za odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava nije osnovan.
5. Odredbom čl. 210. st. 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 06/24, dalje u tekstu: OZ) propisano je da nakon što primi obavijest o tome da je protiv njega zatražena izravna naplata tražbine na temelju isprave iz čl. 209. st. 1. OZ-a ili nakon što na drugi način sazna za to da je zatražena takva naplata protiv njega, ovršenik može predložiti sudu da donese rješenje kojim će naložiti Financijskoj agenciji da odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava, dok je odredbom čl. 210. st. 2. OZ-a propisano da se na prijedlog za odgodu prijenosa iz st. 1. toga članka na odgovarajući način primjenjuju odredbe toga Zakona o odgodi ovrhe.
6. Odredbom čl. 65. st. 1. OZ-a propisano je da na prijedlog ovršenika sud može, ako ovršenik učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe pretrpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili ako učini vjerojatnim da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje, u potpunosti ili djelomice odgoditi ovrhu, ukoliko istovremeno postoji i neki od razloga iz st. 1. toč. 1.-11. navedenog članka OZ-a.
7. Dakle, za odgodu ovrhe moraju biti kumulativno ispunjena dva uvjeta, od kojih je jedan da ovršenik učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili da učini vjerojatnim da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje, a drugi je ostvarenje barem jedne od pretpostavki taksativno navedenih u čl.65. st. 1. toč 1. - 11. OZ-a.
8. U postupku je utvrđeno da je ovršenik dana 19. siječnja 2026. ovom sudu podnio tužbu radi proglašenja predmetne ovrhe nedopuštenom, a čime je ispunjen jedan od dva kumulativno propisana uvjeta i to onaj iz čl. 65. st. 1. toč. 5. OZ-a.
9. Međutim, u odnosu na drugi kumulativno propisani zakonski uvjet iz čl. 65. OZ-a - da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje - sud je stava kako ovršenik isto nije učinio vjerojatnim.
10. Za odgodu prijenosa zaplijenjenih sredstava ne traži se postojanje bilo kakve štete već isključivo nenadoknadle ili teško nadoknadle štete tj. mora se raditi o takvoj šteti koju ovršenik, neovisno o visini štete koja bi mogla nastati, ne bi

mogao protuovrhom ili restitucijskom parnicom nadoknaditi od ovrhovoditelja ili bi to mogao uz iznimne i nerazmjerne teškoće.

11. Vjerojatnost opasnosti trpljenja nenadoknadive ili teško nadoknadive štete, kao razloga za odgodu ovrhe, ovršenik mora dokazati na jasan, određeni način. Mora se raditi o realnim okolnostima koje ukazuju na tu vjerojatnost, ali ujedno mora učiniti vjerojatnim i da bi se nastupanje štete otklonilo upravo odgodom ovrhe.
12. U svom prijedlogu ovršenik samo navodi da bi provedbom predmetne ovrhe za njega nastala teško nadoknadiva šteta. Međutim, ovršenik ne navodi niti obrazlaže u čemu bi se sastojala nenadoknadiva ili teško nadoknadiva šteta koju bi provedbom ovrhe pretrpio, kao što ni ne ističe da je potrebno odgoditi ovrhu kako bi se spriječilo nasilje. Sama činjenica da je protiv ovršenika podnesen zahtjev za izravnu naplatu ne znači da će on zbog te naplate pretrpjeti nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, već je ovršenik u svom prijedlogu dužan obrazložiti zbog čega bi naplata ovrhovoditeljeve tražbine za njega predstavljala nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu.
13. Odredba čl. 219. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23) u vezi s čl. 21. st. 1. OZ-a obvezuje svaku stranku da podnese jasne, konkretne i dostatne dokaze svojih tvrdnji budući u ovršnom postupku svaka tvrdnja, neovisno o tome koliko djeluje logično, mora biti dostatno dokazana jer sud ne može utvrđivati odlučne činjenice na temelju same tvrdnje stranaka, već isključivo na temelju dokaza koje su stranke podnijele u svrhu dokazivanja tih činjenica, a koji dokazi moraju imati i kvalitetu potrebnu za nedvojbeno ili barem izvjesno utvrđenje odlučnih činjenica
14. Vjerojatnost nastanka nenadoknadive, odnosno teško nadoknadive štete primarno ovisi o imovinskim prilikama ovrhovoditelja, odnosno o tome je li imovina ovrhovoditelja dostatna za naknadnu (povratnu) isplatu ovršeniku onog iznosa koji je u postupku izravne naplate zaplijenjen s ovršenikovog računa i prenesen ovrhovoditelju.
15. Zbog navedenog, ovršenik je primarno dužan dokazati da ovrhovoditelj nema imovinu ili da njegova imovina nije dostatna za naknadno namirenje ovršenika, a što ovršenik nije učinio.
16. Naime, u svom prijedlogu ovršenik nije naveo nikakve podatke o imovini ovrhovoditelja, odnosno nije naveo nikakve podatke koji bi ukazivali na insolventnost ovrhovoditelja. Drugim riječima, ovršenik nije dostavio nikakve dokaze koji bi učinili vjerojatnim da ovrhovoditelj ne bi bio u mogućnosti vratiti ovršeniku iznos koji je u postupku izravne naplate zaplijenjen s ovršenikovog računa i prenesen ovrhovoditelju.
17. U konkretnoj pravnoj stvari ovrhovoditelj je Grad Zagreb, koji kao glavni grad Republike Hrvatske raspolaže znatnim novčanim sredstvima iz gradskog proračuna, pa ne postoji nikakva opasnost da u slučaju uspjeha ovršenika u

parničnom postupku ovršenik ne bi uspio naplatiti svoju tražbinu u postupku protuovrhe te tako ovršeniku ne prijeti bilo kakva nenadoknativa ili teško nadoknativa šteta.

18. Stoga je sud stava da ovršenik nije učinio vjerojatnim nastanak nenadoknative ili teško nadoknative štete jer osim paušalnih navoda o nastupanju štete, nije pružio niti jedan dokaz na okolnost da bi bio u nemogućnosti namiriti se od ovrhovoditelja, a što je odlučno prilikom ocjene nastupanja nenadoknative ili teško nadoknative štete.

19. Obzirom da ovršenik nije učinio vjerojatnim da bi provođenjem ovrhe trpio nenadoknativu ili teško nadoknativu štetu, čime nije ispunjena pretpostavka iz čl. 65. st. 1. OZ-a, dok ispunjenje uvjeta propisanog čl. 65. st. 1. toč. 5. OZ-a nije dostatno za odgodu ovrhe, sud je na temelju čl. 65. st. 1. OZ-a u vezi čl. 210. st. 1. i 2. OZ-a odbio prijedlog ovršenika za odgodu prijenosa zaplijenjenih sredstava kao neosnovan te odlučio kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu, dana 23. veljače 2026.

Sudac:
Jure Pezelj

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja stranka ima pravo žalbe u roku 8 dana od dana primitka pisanog otppravka ovog rješenja. Žalba se podnosi pisano u 4 istovjetna primjerka, putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Nacrt odluke izradila viša sudska savjetnica: Ivana Protulipac

DNA:

1. ovršeniku
2. ovrhovoditelju na Klasa: 372-01/06-001/3009
3. spis

Z/ kal.30 dana

Broj zapisa: **9-30883-c6187**

Kontrolni broj: **0b9f0-d001e-12884**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.